

редута. Слѣдъ туй настана единъ видъ малкъ отдихъ, прѣзъ който Турцитѣ си прибраха убититѣ и раненитѣ. Тѣй като баталиона, що се намираше въ редута, бѣ прѣтърпѣлъ чувствителни загуби, то той бѣ смѣненъ съ втория баталионъ отъ 4 низамски полкъ отъ I-та армия.

Часътъ въ около 4¹/₂, атаката се поднови. Неприятелскитѣ колони отъ Руси и Ромѣнци показаха такова усърдие въ старанията си да се напрѣдварватъ едни други и употребиха такива енергически усилия, щото сполучиха да достигнатъ до редута № 8, до окопитѣ на който се добраха къмъ захождане на слънцето, въпрѣки силната канонада и залповия гърмежъ изъ редута № 7.

Въ този моментъ войскитѣ на Еминъ паша бѣха почнали да отстъпватъ и да се разтройватъ, а укрѣпленията №№ 18 и 19 бѣха паднали въ ржцѣтѣ на неприятеля; само Омеръ бей бѣше сполучилъ да отблъсне всичкитѣ атаки. Часть отъ войската, която не бѣ стъпила още въ бой и която бѣ пристигнала отъ моста съ Хасанъ Сабри паша, биде изпратена къмъ долината Каялж дере, за да пази да не би неприятеля да се промъкне отъ тамъ въ града, тѣй че на лице не оставаше никакъвъ резервъ и нѣмаше възможность да се изпрати и най-малка помощъ